

Afgiftekantoor Gent X
Erkenningsnummer P303157
Toelating gesloten verpakking
Gent X – Erknr. BC 6365

BELGIË
PB
GENT X
3/2207

de Boskrant, onmisbaar voor elke bosliefhebber

DE BOSKRANT

VU: BART MUYS – Geraardsbergsesteenweg 267, 9090 Gontrode (Melle)
tel. 09-264 90 50 – fax 09-264 90 92 – info@vbv.be

verschijnt 5 x per jaar: feb-april-juni-sept-dec
37ste jaargang nr 2

2007
april

WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER

Valerie Blomme, Griet Buyse, Jasse Cnudde,
Bert De Somviele, Katrin Goyvaerts, Noah
Janssens, Wim Sauwens en Peter Van Gossum

REDACTIE

Geert Van Kerckhove, Griet Beckers, Inge
Ketels, Inge Serbruyns, Jeroen Franssens en
Lotte Van Nevel

ARTIKELS EN BERICHTEN

Artikels en berichten kunnen steeds
toegezonden worden naar het adres van
de VBV. Zij zullen voor publicatie aan
de redactieraad worden voorgelegd.
Gedeeltelijke of gehele overname is steeds
toegelaten mits bronvermelding.

BIJDRAGE

Lidgeld + Boskrant: € 15,00
Lidgeld + Boskrant + Bosrevue: € 25,00
Lidgeld student (Boskrant): € 10,00
Lidgeld student (Boskrant + Bosrevue): € 18,00
Te storten op rekening 448-3605351-56
met vermelding 'Lidgeld vbv 2005'

VORMGEVING

Magelaan, Gent

DRUKWERK

Druk in de Weer, Gent
Gedrukt op chloorvrij gebleekt kringlooppapier

FOTO VOORPAGINA

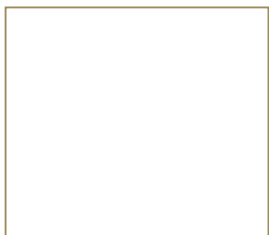
Urbanus en de VBV-bomen,
© VBV

OPENINGSUREN VBV-SECRETARIAAT EN DOCUMENTATIECENTRUM

Van maandag t.e.m. vrijdag
doorlopend van 9 tot 16 uur.

Inhoud

1	EDITORIAAL
2	BOOM TOT EVENAAR
4	VBV-ACTIEF
4	Boompjesweekend 2007: Verslag
9	Aankondiging wandelingen WG Recreatie
10	Aankondiging week van het bos
12	Een nieuw CO ₂ -bos
13	WANDELEN EN FIETSEN
	Averbode bos
17	BOSBOUWBEGRIIP
	Levensboom
18	BOSNIEUWS
	Hier groeit uw groene stroom
21	DE BOOMHUT
22	BOSNIEUWS
	een Vlaamse FSC-verhaal
24	VBV-ACTIEF
24	Verslag studieavond WGTB
26	Verslag Algemene Vergadering
28	BOS & CULTUUR
29	PROGRAMMA FILM IN HET BOS
30	VBV-KALENDER MEI-JULI

BESTE BOSLIEFHEBBER,

© Cedida Pels Bombers

Bosbrand

BOSBRANDEN HERINNEREN AAN KOUDE OORLOG

Meetapparatuur in het noorden van Canada detecteerde recentelijk kleine hoeveelheden radioactief cesium-137, afkomstig van nucleaire proeven. De wetenschappers zaten echter met hun handen in het haar, want dit cesium werd enkele tientallen jaren geleden verspreid over noordelijke gebieden als neerslag van kernproeven uit het Koude Oorlog-tijdperk. Het belandde toen in de bodem, maar hoe het nu opnieuw in de atmosfeer kwam, was een raadsel.

Op basis van computermodellen en weerberichten konden de onderzoekers achterhalen dat het cesium de lucht in geblazen werd door bosbranden in de boreale wouden van Siberië, Alaska en Canada. Cesium wordt gemakkelijk opgenomen door planten, en kan dus vrijkomen wanneer bomen in de as gelegd worden door een bosbrand. Radioactief cesium dat door bosbranden terug in de atmosfeer komt, wordt zeer diffuus verspreid en vormt geen gezondheidsrisico, verzekeren de onderzoekers ons.

In navolging van het internationaal verdrag dat een totaal verbod op kernproeven uitvaardigt (*), gebruiken wetenschappers een wereldwijd netwerk van sensoren die in staat

zijn kernproeven op te sporen. Deze sensoren registreren trillingen in het aardoppervlak of detecteren radioactieve neerslag. De wetenschappers zullen in de toekomst dus rekening moeten houden met het voorkomen van bosbranden wanneer ze de resultaten van hedendaagse radioactieve neerslag interpreteren.

MEER... *Science News Vol. 170 nr. 3*
<http://www.sciencenews.org/>

(*) Het "Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty (CTBT)", het internationaal verdrag dat kernproeven verbiedt, is sinds 1996 van kracht en werd sindsdien door 177 landen ondertekend en door 138 landen geratificeerd.

SELECTIEF KAPPEN EFFENT HET PAD VOOR ONTBOSSING

Naast de gebruikelijke kaalslag kent het tropisch regenwoud ook subtielere vormen van houtexploitatie. Wanneer enkel de economisch interessante bomen geveld worden en de rest van het woud intact gelaten wordt, spreken we van selectief kappen. Deze vorm van exploitatie wordt beschouwd als een duurzaam alternatief voor de kaalkap.

Een onderzoeksteam in het Amazonewoud heeft echter geconstateerd dat selectief kappen niet zo rooskleurig is als het lijkt. Hoewel het de bedoeling is dat het woud zich kan herstellen na een selectieve kap, blijkt in de praktijk dat het woud in veel gevallen geen herstelkansen krijgt. In 1 op de 6 gevallen gaat een selectief gekapt stuk woud binnen het jaar volledig tegen de vlakte, en in 1 op de 3 gevallen volgt de complete kaalslag binnen de 4 jaar. Dit konden de onderzoekers berekenen aan de hand van satellietbeelden van grote stukken Braziliaans Amazonewoud. De oorzaak van deze verrassende bevinding zou

den de kleine wegen zijn die de exploitanten aanleggen in het woud. Deze wegen geven de boeren, die op zoek zijn naar nieuw land, toegang tot het selectief gekapte woud, waarna zij die stukken verder ontbossen. Verder blijkt ook dat het uitgedunde woud extra kwetsbaar wordt voor droogte en brand.

De satellietbeelden onthulden bovendien dat de ontbossingscijfers voor het Amazonewoud sterk onderschat worden, aangezien geen rekening gehouden wordt met het selectief kappen. De ecologische impact van deze alternatieve exploitatievorm was tot op heden eigenlijk weinig zichtbaar. Maar uit de satellietbeelden bleek dat bij het kappen van een economisch interessante boom gemiddeld 30 andere bomen serieus beschadigd worden. Dit is te wijten aan de lianen die verstrengd zitten in de bomen en die ervoor zorgen dat meer dan enkel de gewenste boom tegen de vlakte gaat. Volgens het onderzoeksteam moeten de ontbossingscijfers voor het Amazonewoud verdubbeld worden wanneer het selectief kappen inbegrepen wordt.

MEER... | <http://www.scidev.net/>

PERU STELT DRIEKWART AMAZONEGEBIED OPEN VOOR OLIEBEDRIJVEN

Genoeg is genoeg, zo vinden de Peruaanse actievoerders. Indianen, milieugroepen en mensenrechtenorganisaties willen verhinderen dat oliemaatschappijen nog verder doordringen in de Peruaanse jungle. Perupetro, de openbare Peruaanse oliemaatschappij, probeert investeerders te vinden voor 11 nieuwe concessies in het Amazonegebied. Samen gaat het om een oppervlakte van 89.000 km², bijna drie keer België.

De Peruaanse regering hoopt dat deze investeringen groei kunnen brengen in de afgelegen en economisch achtergebleven gebieden. Als de nieuwe concessies worden toegekend, kan er in bijna driekwart van de Peruaanse jungle naar olie worden gezocht. De activiteiten van de oliemaatschappijen zijn echter uiterst nefast voor de uitzonderlijke natuurlijke rijkdom van het ongerepte gebied en voor de indianenvolken die er leven. De meeste concessies overlappen inheemse en beschermde gebieden waar mensen in zelfgekozen isolatie leven. De Peruaanse actievoerders geloven dat de indianenculturen ten dode zijn opgeschreven als de oliemaatschappijen hun gang kunnen gaan.

Het hele proces is in strijd met Peruaanse en internationale regels in verband met de rechten van inheemse volken. Potentiële investeerders stappen trouwens in een riskante onderneming, want zonder groen licht van de plaatselijke bewoners is en blijft de exploitatie van olievoorraden illegaal.

MEER... | <http://www.ipsnews.be>

© Bert De Somviele

Indianenvrouw

Boompjesweekend 2007: 62.000 bomen, 6 nieuwe bossen

De zondagen van 11 en 18 maart 2007 zullen in de bosgeschiedenisboekjes geboekstaafd staan als twee zeer bosvriendelijke dagen. Dan werd immers de campagne "Boompjesweekend", een samenwerking tussen Kom op tegen kanker, het Agentschap voor Natuur en Bos en VBV, afgerond met een aantal geslaagde bosplantacties, gekaderd in een heerlijk sfeertje. In totaal werden er 62000 bomen verkocht ten voordele van Kom op. In vergelijking met vorig piekjaar (het jaar waar Kom op veel mediasteun krijgt van de VRT, het ander jaar is Levenslijn van VTM aan de beurt) een stijging van ongeveer 10.000 bomen. En ook het aantal nieuwe bossen ging dit jaar in stijgende lijn: één nieuw bos per provincie, uitgezonderd in West-Vlaanderen, waar men er zelfs twee bossen realiseerde.

De zes nieuwe bossen vind je in Oostende, Moorslede, Stabroek, op de grens van Lommel en Hechtel-Eksel, Deinze en Halle. In Oostende werd een nieuw stuk van het stadsrandbos bijgeplant. In Moorslede werd het domeinbos Vierkaven een stuk groter. In Deinze was de locatie nabij het parkgebied van de Astenedreef. In

Antwerpen was Stabroek de boslocatie, met een uitbreiding van het Elsenbos. In Limburg was er een samenwerkingsverband tussen Lommel, Overpelt en Hechtel-Eksel om de vliedervallei van het Pijnven uit te breiden. En in Halle werd het Hallerbos een stukje uitgebreid, waar binnenkort de bekende boshyacinten weer worden verwacht.

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Kris Peeters

Op het openingsweekend van 11 maart in Halle was het lentezonnetje van de partij, met massaal veel volk als gevolg: meer dan 2000 mensen zakten af om hun boompje te komen planten. De zondag daarna was het weer ons wat minder gunstig gezind en waaiden zelfs enkele tenten weg. Vooral in het Pijnven (Limburg) speelde de natuur zwaar door. Niettemin kwamen enkele honderden mensen ondanks het natte en koude weer daar hun boompje planten.

Ook de Vlaamse minister van Leefmilieu, Kris Peeters, plantte mee: hij zette zijn schop in de Stabroekse bodem.

Het Boompjesweekend is een event met niet alleen veel volk, maar ook veel bekende peters en meters van deze bossen. Hubert Damen, Koko junior, Jits van Belle, Marc De Bel, Andrea Croonenberghs, ... om er maar enkele op te sommen. Niet alleen hadden ze hun laarzen aangetrokken, ze speelden met plezier mee met onze bosquiz.

VBV verzorgde ook het animatiedeel voor jong en oud: grabbelen in de VBV-grabbeltonnen, met ook nu weer ellenlange rijen en mooie verlangende kinderoogen. En als het toch een beetje te lang duurde voor de kleintjes, verzorgde de VBV ook bossprookjesverhalen met prachtige bosfeeën.

Kortom, alweer een heerlijk aantal momenten waar we als VBV met plezier mogen op terugblikken!

In aanloop van het Boompjesweekend verzorgde VBV voor een educatief-sensibiliserende input, zodat “verkopers voor het goede doel” ook te weten kwamen wat nu de meerwaarde

van bossen op onze gezondheid is. Tal van speelse modules werden uitgewerkt ten voordele van de “Bosvriendenplatforms” zoals wij ze noemden. Een uitgebreide bosquiz en bosspel voor volwassenen en middelbaar onderwijs, bosweetjes en bosspelletjes voor het lager onderwijs en het kleuterspel, alsook het lees- en doeboekje Sirius & en de Vlierbessentoverthee (voor kleutertjes) voor de bosweetjes.

Vereniging voor Bos in Vlaanderen vzw

Werkgroep Recreatie

VBV-WANDELING IN HALLERBOS (DWORP)

ZONDAG 6 MEI, 14U

Thema: Het bos bont en blauw

Wijd en zijd is het Hallerbos bekend om zijn schitterend tapijt blauwe boshyacinten. De laatste jaren merken we een sterke verbreiding van bosanemoon. Afhankelijk van de weersomstandigheden hebben we dus een wit tapijt, een gemengd of een blauw tapijt. Met de zachte winter die we tot nu toe kenden kunnen we begin mei waarschijnlijk volop genieten van de witte daslooksterretjes. Mooi is het in ieder geval: een streling voor oog en neus. Daarnaast

schenken we natuurlijk ook aandacht aan de geschiedenis en het beheer van het bos.

Afspraak: om 14 u aan de parking van het voetbalveld FC Dworp,

Rilroheidestraat, Dworp

Duur: ongeveer 2 uur.

Inlichtingen: Piet Onnockx: 02 380 17 52

Lotte Van Nevel, VBV: 09 264 90 38

Kostprijs: VBV-leden – gratis

niet-leden – € 2/pers, € 5/gezin

VBV-WANDELING IN DE MERODEBOSSEN (AVERBODE)

ZONDAG 3 JUNI, 14U

Thema: Averbode Bos en Hei

Toen dit uitgestrekte boscomplex in handen kwam van 'de Witheren' van Averbode, bouwden zij er een klooster en ontgonnen de gronden omheen de abdij. Tijdens de Franse Revolutie werd alles geconfisceerd door de Fransen. De familie 'de Merode' kon in 1830 de gronden terug kopen. Dankzij de geestelijken en later de adel is dit grote gebied in zijn geheel bewaard gebleven. In 2004 werd het eigendom van de Vlaamse Overheid en een jaar later werd het in stukken doorverkocht aan Natuurpunt, ANB en 3 gemeenten waarin de bossen liggen. Er is de laatste eeuwen intensief aan bosbouw gedaan en bijna overal werd naalddhout aan-

geplant. Maar de laatste jaren schiet er weer een diversiteit aan loofbomen en struiken op in het gebied. Er ontstaan ook spontaan weer vochtige gebieden en vennen met zeldzame moerasplanten. Kortom een prachtig gebied dat terug opengesteld is voor de wandelaar.

Afspraak: om 14 u aan de parking van de drukkerij, Herseltesesteenvweg, Averbode.

Duur: ongeveer 2 uur.

Inlichtingen: Kris Dries: 014 54 77 34

Lotte Van Nevel, VBV: 09 264 90 38

Kostprijs: VBV-leden – gratis

niet-leden – € 2/pers, € 5/gezin

EEN NIEUWE WEEK VAN HET BOS KOMT ERAAN ...
VAN ZONDAG 7 T.E.M. 14 OKTOBER 2007

“De bosbeheerder in beeld”

Dit jaar staat de 29ste editie van de week van het bos op het programma. Een nieuwe week van het bos betekent ook een nieuw thema. Afgelopen jaren hadden we het al over boseducatie, bos en gezondheid, bosrecreatie, ... In 2007 stellen we de ‘bosbeheerder in beeld’.

Voor vele bosbezoekers is de bosbeheerder een anonieme persoon. Veel mensen denken bij bosbeheer in abstracte termen of zijn er zich niet van bewust dat onze bossen ‘beheerd’ worden. De bosbeheerder is immers niet altijd herkenbaar en bereikbaar.

Voor de openbare bossen zijn de boswachters het aanspreekpunt van het publiek. De boswachter is een figuur die vaak tot de verbeelding spreekt en dikwijls clichématig een rol toebedeeld krijgt in velerlei verhalen. Maar wat doet hij echt in onze bossen? Wat is de rol van de boswachter anno 2007? Voor privé-

bossen ligt het nog moeilijker om de bosbeheerder en zijn werk/taken te (h)erkennen. Er is geen visuele herkenning: een private bosbeheerder heeft immers geen groene uitrusting en geen typische boswachtershoed. En waar vinden we deze mensen?

Op deze en andere vragen, gaan we dieper in tijdens deze week van het bos. Tijdens de week van het bos willen we ‘de bosbeheerder’ een week ‘in the picture’ plaatsen. Wie is onze ‘Vlaamse bosbeheerder’ en wat doet hij? Met welke problemen wordt hij/zij geconfronteerd? Op welke vlakken kan het bosbeleid de nodige stimulansen voorzien voor het bosbeheer?

We kunnen je alvast vertellen dat deze doelgroep zeer ruim is: van gemeentebesturen en OCMW’s over natuurverenigingen en kerkfabrieken tot de particuliere boseigenaars. Samen met hen wil de week van het bos een attractief en gevarieerd programma-aanbod in elkaar knutselen.

Net als de voorbije jaren doen we ook een oproep aan de vele organisaties, scholen en lokale besturen die traditiegetrouw tijdens de week van het bos één of meerdere activiteiten organiseren. Zijn jullie er klaar voor om dit jaar aan de slag te gaan? Samen met jullie willen het Agentschap voor Natuur en Bos en de Vereniging voor Bos in Vlaanderen een waaier aan activiteiten aanbieden aan de bosbezoekers. Tienduizenden mensen, verspreid over heel Vlaanderen, komen tijdens de herfst immers een frisse neus halen in de bossen.

Activiteiten kan je doorsturen via volgende de website **www.weekvanhetbos.be** of naar VBV (Geraardsbergsesteenweg 267, 9090 Gontrode). Let op de juiste afspraken in verband met aanvangsuur, afspraakplaats en contactpersoon. **Inzendingen kan je doorsturen tot 15 juni 2007.**

Dankzij de inzet van vele vrijwilligers en enthousiaste bosliefhebbers is de week van het bos uitgegroeid tot een prachtige en belangrijke sensibilisatiecampagne voor het bos in onze regio.

Het is geen evidentie om elk jaar weer de stap te zetten om een activiteit te organiseren. Om dit te realiseren heeft het Agentschap voor Natuur en Bos – zoals de voorbije edities – de Vereniging voor Bos in Vlaanderen (VBV) vzw aangesteld als permanent aanspreekpunt waar je terecht kan met al je vragen in verband met de week van het bos. VBV staat ook in voor het verzamelen van alle activiteiten en het verwerken daarvan in de gratis programmakrant van deze campagne.

Wil je ook op de hoogte blijven van de laatste evoluties en interessante weetjes tijdens de week van het bos campagne, dan kan je je gratis abonneren op de digitale nieuwsbrief. Inschrijven is heel eenvoudig: zend een e-mail naar **weekvanhetbos@vbv.be** of surf naar onze website **www.weekvanhetbos.be**.

Voor meer informatie en inlichtingen kan je terecht bij volgende contactpersonen. Deze coördinaten zijn de snelste weg tot een succesvolle week van het bos!

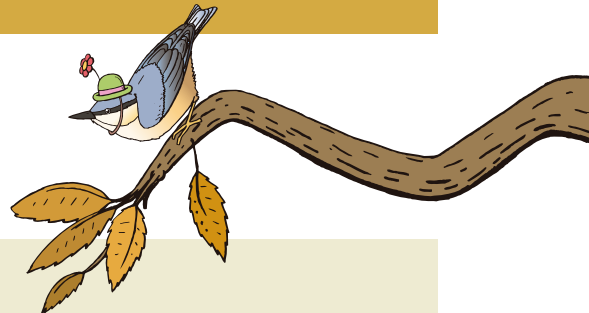
Geert Van Kerckhove,

Marlies Vanlerberghe

Telefoon: 09 264 90 57

E-mail: weekvanhetbos@vbv.be

Website: www.weekvanhetbos.be

De partners

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) is de initiatiefnemer van deze sensibilisatiecampagne. Het ANB verzorgt de contacten met de nationale en lokale pers, waarbij de hele actie en het thema worden belicht. Indien je als vereniging deelneemt, bezorgt het ANB je affiches en programmakranten van de week van het bos die je lokaal kan verspreiden.

Programmakranten en affiches kan je aanvragen op volgend emailadres: veerle.decock@lne.vlaanderen.be

De Vereniging voor Bos in Vlaanderen (VBV) vzw geeft de week van het bos campagne een inhoudelijk kleurtje. VBV coördineert de activiteiten en verzorgt de samenwerking met partners. VBV staat in voor de eindredactie van de programmakrant en de digitale communicatie zoals de website en de nieuwsbrief.

Verslag aanplant CO₂-bos Sint-Huibrechts-Hern (Hoeselt)

In kader van het CO₂-bossenproject kwamen tijdens deze prachtige lentedag een 50-tal leerlingen van de basisschool 't Opwermerke ons helpen bij de aanplant van een halve hectare CO₂-bos. Bij aankomst gaven de VBV'ers een korte uitleg over hoe het planten van de bomen en struiken moest gebeuren en hierna gaven de kinderen het beste van zichzelf! Meidoorn en Sleedoorn verdwenen vlot met hun worteltjes onder de grond. Na de aanplanting met de kinderen, plantten de arbeiders van de Winning ook nog Zomereik, Boskers en Zomerlinde, alles samen goed voor 1500 bomen en struiken.

Ook werden er 12 hoogstamfruitbomen geplant, stuk voor stuk authentieke Zuid-Lim-

burgse rassen. Hoogstamboomgaarden worden de laatste tijd steeds zeldzamer in de regio (Vochtig Haspengouw) en op die manier droegen we bij tot een herstel van het historische landschap.

Over enkele jaren zullen de bomen vruchten dragen die niet geplukt worden maar als voedsel zullen dienen voor talrijke zeldzame diersoorten zoals de das en de eikelmuis.

Op het eind van dag kreeg iedereen een versnapering en keerden de kinderen voldaan terug naar school. Het zevende CO₂-bos in Limburg is een feit. Laten we hopen dat er nog vele zullen volgen en dat bosuitbreiding, ook in Limburg, niet in de vergeetput belandt.

Tussen berg en dal ben ik het liefst van al

Averbode Bos & Heide is een naam die velen bekend in de oren klinkt. Zeker het eerste deel doet velen terugdenken aan al de Zonnelanden, Zonnestrallen en Zonnekinderen die menig kind uit deed kijken naar het einde van de week. Toch spreken we hier niet over de abdij en haar drukkerij (Altiora) maar over het meer dan 500 ha grote natuurgebied dat er rondom ligt. Het gebied bestaat uit een bos- en natuurcomplex met bijzonder veel variatie, waarvoor trouwens de komende jaren heel wat herstelwerk gaat gebeuren. Vandaag gaan we dit gebied eens verkennen. Gaan jullie mee?

Enkele jaren geleden werd het grote privédomein van de prinsen de Merode verkocht. 1500 ha bos, natuur en landbouwgebied wisselde in één klap van eigenaar. Het gebied bestond uit verschillende deelgebieden en voor elk deelgebied werd uitgemaakt wie het uiteindelijk zal beheren. Alle betrokkenen tekenden, samen met Prins Laurent, het Charter de Merode waar iedereen een verdere samenwerking en éénvormige communicatie afsprak. Averbode Bos & Heide is één van die deelgebieden dat Natuurpunt nu beheert. Het overgrote deel van het bos bestaat uit een mix van naald- en in mindere mate loofbestanden, een erfenis van het intensieve bosbouwverleden. Ook de rechtlijnige structuur wijzen op het economische hoofddoel uit het verleden. Sommige paden kunnen zeker in de winterperiode erg modderig zijn. Trek dus al maar vast je laarzen aan.

Centraal in het natuurgebied bevindt zich de abdij van Averbode. Dit is dan ook de ideale vertrekplaats.

We volgen de groene wandeling. Wanneer je naar de poort kijkt, wandelen we dus naar links. Na 40 meter sla je rechts af en volg je de monumentale buitenmuur van de abdij. Voor de heren: een ecologisch verantwoorde plas-

pauze is hier het moment. En geef toe: Waar mag je nog eens tegen een muur plassen? We wandelen traag naar beneden en zien aan de linkerkant een hoge helling. Dit gebied hoort bij de abdij en staat gekend als het Mariapark omwille van de rondgang met religieuze beeltenissen. In vroegere tijden bevond zich hier de wijngaard van de abdij.

Enkele tientallen meters verder – je moet eigenlijk de parking aflopen – steken we de drukke baan Averbode – Blauberg over. Let hier goed op! De weg die we nu in wandelen, draagt de naam Boonstraat. Waarschijnlijk een verbastering van het woord Born wat eigenlijk bron betekent. In het bos aan onze linkerkant kwam namelijk een bron voor waar de mensen hun water kwamen halen. Nu is ze nauwelijks terug te vinden, maar in het kader van het landinrichtingsproject dat voorzien is voor deze ruime regio bestaan er plannen deze bron te herstellen. De groene pijltjes van Natuurpunt zeggen ons dat we de eerste bosweg links in moeten slaan en na enkele tientallen meters gaan we rechts steil de berg op.

Vervolgens beklimmen we de Weefberg. Het is een typische getuigenheuvel die we in het Hageland vaak tegen komen. De Weefberg domineert het zicht van het dorp Averbode

in noordelijke richting. De naam zou afgeleid zijn van de term 'Wehu' waar we in het deel 'hu' een houw kunnen terugvinden. Een houw was een zone waar aan hakhoutbeheer werd gedaan. De heuvel moet dan ook vroeger één grote hakhoutzone geweest zijn. Op de oudste kaarten van het gebied kunnen we dit inderdaad terugvinden. We blijven het pad volgen en wandelen door donkere Corsicaanse dennenbossen waar twee zaken opvallen. Ten eerste zijn de bomen opvallend dik. Het beheer heeft hier steeds gekozen voor rechte en dikke dennenbomen. Ten tweede zie je vaak opvallend veel jonge bomen onder deze dennenbestanden. Erg handig aangezien de beheerder op termijn de bossen wil omvormen tot gemengde inheemse loofbossen. De onderetage mag dan ook door middel van doordunnen en groepenkap doorgroeien tot de nieuwe hoofdetage. Het bos zal hierdoor soorten- en structuurrijker worden.

Op het eerste kruispunt van boswegen slaan we links af en dalen de heuvel weer af. We steken de grindweg over en wandelen duidelijk in een lager gelegen nattere vallei, al is ze zwaar gedraineerd. De gracht die we hier op een brede plank moeten oversteken, is hier wel een goed bewijs van. Weer een ingreep ten behoeve van de intensieve bosbouw die de huidige beheerder wil rechtzetten. Aan onze rechterkant zien we in de verte ook een eerste ven. Wanneer we het pad verder volgen, merken we dat we terug bergop gaan. Op het kruispunt slaan we echter zoals de pijltjes aangeven af naar rechts. Nu wandelen we langs het ven. In het verleden kwamen in het gebied een 25-tal vennen voor. Daar zijn er nu nog drie van over. Alle andere vennen werden drooggetrokken en opgeplant met bomen.

Ook deze fout terug rechtzetten valt onder die herstelwerken.

Op het volgende kruispunt nemen we de meest linkse schuin terug achteruitlopende afslag en na 100 meter slaan we rechts af. We lopen nu langs een vlakte waar enorm veel adelaarsvaren voorkomt en dode of zwartgeblakerde jonge dennen staan. Hier heeft een tiental jaar geleden een brand gewoed. Gelukkig is die snel geblust geraakt. Op de T-afslag slaan we links af en op het volgend kruispunt rechtsaf. Na 200 meter steken we opnieuw de drukke baan en ook de provinciegrens over. Vanaf nu lopen we in de provincie Antwerpen. Het gebied ligt immers op drie provincies. De abdij staat bijna op het drieprovinciepunt. Dus later gaan we ook nog het Limburgse deel bezoeken.

We passeren hier het gebouw Den Nieuwen Eyck. Dit was een voormalige houtexploitatiehoeve. Voor de uitvinding van de kettingzaag werkten hier wel 25(!) houthakkers die vanuit deze hoeve elke dag het gebied introkken. We wandelen verder en ontwaren vervolgens de achterkant van de abdij. We volgen het pad wanneer het rechts afslaat en steken nu de baan Averbode-Veerle over. Hier nemen we het pad langs de akkers die aan onze linkerkant liggen en steken een mooie beukendreef over. Aan het einde van de akkers wandelen we naar rechts en passeren we mooie oude eikenbestanden. Let er eens op dat de eiken in dit bos in hoofdzaak wintereiken zijn (bladen hebben een steeltje langer dan 1 cm). Een zeldzame verschijning in de Kempen, maar de soort is wel typisch voor bossen met een rijk bosbouwverleden.

We wandelen langs een ven dat als eerste open gekapt werd om het te herstellen. Het waterplasje in het ven blijkt eigenlijk een vergraven bodem van een veel groter ven te zijn. De oorspronkelijke venrand kan je gemakkelijk terugzien in het landschap. Na 300 meter slaan we rechts af. Dit deel van het bos is aangeplant op oude landduinen, die je kan herkennen in het landschap. Na nog eens 200 meter slaan we rechts de schuine dreef is en passeren we het recent herstelde tandpijnkapelletje waar de heilige Apollonia aanbeden wordt. We wandelen verder en slaan aan het eerste kruispunt linksaf. Aan de linkerkant bemerken we een donker sparrenbos en aan de rechterkant een mooi oud eikenbos. Kan het nog contrastrijker? We klimmen hier weer omhoog op een verlengde van de heuvelrug waar ook de Weefberg deel van uitmaakt. Over de kam slaan we bij het afdalen op het eerste kruispunt rechtsaf en zien we aan onze linkerkant weer zo'n mooi oud en structuurrijk eikenbos. Deze bossen vormen de kern van het natuurgebied.

Aan de T-splitsing dalen we verder af (nemen dus links) en slaan na 400 meter de drukke Luikerdreef rechts in. Deze dreef vormt één van de belangrijkste dreven van het gebied en bestaat uit monumentale bomen. Op de T-plitsing slaan we rechtsaf en zien we de abdij voor ons. De wandeling is dus rond, maar nog niet geëindigd voordat we even passeren langs de verschillende kraampjes voor een fameus Averbode-ijsje.

De wandeling is 7,4 km lang. Zeker een volle namiddag stappen als je ook nog wat wilt genieten van de natuur. Voor rolstoelgebruikers is dit parcours niet ideaal, maar er zijn alternatieve routes. Laarzen of stevige trekschoenen zijn aan te raden.

Je kan de abdij bereiken door op de E313 afrit 23 of op de E314 afrit 24 te nemen en dan richting Averbode te rijden. Met het openbaar vervoer rijd je best tot het station van Zichem (lijn Leuven-Hasselt) en neemt daar lijn 36 of 707 tot de Abdijstraat (de bussen rijden niet op zondag, maar een extra wandeling van 4 km, een plooi-fiets of liften zijn dan eventueel oplossingen).

Ga gerust de abdijpoort eens binnen. Het voorplein en de kerk zijn steeds te bezichtigen en de moeite waard. Daarnaast zijn er nog mogelijkheden om de abdij zelf te bezoeken op vaste momenten. Meer info hierover vind je op www.abdijaverbode.be.

Eten en drinken kan je in het nabijgelegen dorp Averbode. Het Vossenhol ligt bijvoorbeeld in het verlengde van de laan die loodrecht tegenover de abdij loopt. Daar vind je trouwens ook de wereldberoemde roomijskraampjes. In het centrum is het Zatte Paterke zeker aan te bevelen. Tongerlo van 't vat. Een bittere noodzaak want de abdij hier ter plekke was vergeten zelf bier te brouwen. Te veel met de Zonnelanden bezig, zeker?

Reuzenlevensboom

le-vens-boom (de ~ (m.))

***1 afbeelding in glas of klei van de boom
uit de hof van Eden, vaak bij geboorte als
cadeau gegeven
2 thuja***

Referentie

- ▶ 'Bomen en struiken van de gematigde streken', Roger Philips en Th. F. Burgers, Uitgever: Het Spectrum
- ▶ ISBN: 902742964

Oorspronkelijk groeide deze boom die behoort tot de familie van de Cypressen, enkel in het Westen van Noord-Amerika. Halfweg de 19e eeuw werd de boom in Engeland ingevoerd en kwam uiteindelijk ook in onze contreien terecht. In het Latijn wordt hij de 'Thuja plicata' genoemd. Het is een hoge, piramidale boom die af en toe in groepjes wordt ingeplant in onze bossen. Deze plekjes dienen voornamelijk als schuilplaats voor het wild.

Op de juiste standplaats kan deze naaldboom tot 40m en hoger worden. De naalden zijn bovenaan donker en glanzend en aan de onderkant bleker met enkele lichte witachtige vlekken. En als je er wat korter bij komt, valt de vruchtengneur op. In Noord-Amerika is deze boom een belangrijke producent van hout. De reuzenlevensboom levert licht en duurzaam hout met bleekgeel spinthout en oranjebruin kernhout. Het wordt gebruikt voor hekwerkjes, palen, schuttingen, etc. In ons land wordt de boom niet gebruikt voor houtproductie, maar eerder als sierplant in tuinen.

En als al het voorgaande nog geen belletje doet rinkelen: het gaat hier over de welbekende conifeer die in veel tuinen staat te pronken en waar menig vogeltje zijn toevlucht in zoekt...

Hier groeit uw groene stroom

EERSTE HOUTOOGST VAN KORTE-OMLOOPHOUTTEELTEN VOOR “ENERGIE VAN EIGEN BODEM”

Op 14 maart jongstleden organiseerde VBV in samenwerking met het Innovatiesteunpunt Landbouw en Platteland een groot demonstratie-evenement in Rijkevelde, bij Brugge. Aanleiding was de eerste machinale oogst van onze percelen Korte-Omloop Houtteelten (KOH). Meteen was dit ook het orgelpunt van het demonstratieproject ‘Houtachtige biomassateelten voor duurzame energieproductie in Vlaanderen’, dat we in opdracht van het Vlaams Ministerie voor Landbouw en Visserij, en met medefinanciering van de Europese Gemeenschap, sinds 2003 uitvoeren.

BERT DE SOMVIELE

Vlaams Minister-President Leterme

Bomen zijn ook vandaag, en misschien zelfs meer dan ooit, een interessant CO₂-neutraal alternatief voor fossiele brandstoffen, op voorwaarde dat ze uit bossen of aanplantingen komen die op duurzame wijze beheerd worden. De CO₂ die vrijkomt bij de verbranding van het hout wordt immers opnieuw opgeslagen in de (her)groei van de bomen. Bomen-voor-energie, of “korte-omloop-houtteelten” (KOH), zoals ze vaak genoemd worden, zijn op dit vlak bijzonder interessant, omdat ze op korte tijd enorme hoeveelheden houtige biomassa kunnen produceren.

Korte-Omloop-Houtteelten zijn eigenlijk ‘houtakkers’: snelgroeïende boomsoorten zoals wilg en populier worden in een zeer dicht plantverband aangeplant. Waar in de reguliere bosbouw ongeveer 3000 boompjes per hectare worden aangeplant, loopt dit bij KOH op tot 15000 à 20000 boompjes, die in strakke rijen machinaal worden aangeplant. In drie à vier groeiseizoenen zijn deze aanplantingen in staat vele tonnen hout te produceren, en kunnen ze geëxploiteerd worden. Na de oogst schieten de scheuten opnieuw op uit de afgesneden stronkjes, om een volgende generatie hout te produceren. Doordat in strakke rijen wordt aangeplant, en strikte tussenafstanden tussen de rijen worden gerespecteerd, kan het hele beheer van de aanplanting (aanleg, onderhoud en oogst) bovendien machinaal gebeuren, wat de efficiëntie uiteraard sterk bevordert. Deze teelt, die in de Scandinavische landen ontwikkeld is, en daar nu reeds over duizenden hectare toegepast wordt, vindt nu ook meer en meer ingang in de ons omringende landen en regio's. In Vlaanderen is deze toepassing echter nog verre van gangbaar. Nochtans moet ook hier, in het kader van de

strijd tegen het broeikaseffect, een meersporigenbeleid voor de productie van groene energie gevolgd worden. Biobrandstoffen, en ook de houtige biobrandstoffen van eigen bodem, kunnen hierin zeker een rol spelen.

Met dit demonstratieproject probeerden we dan ook, door bij elke fase van het beheer terreinbezoeken en infosessies te organiseren, de nodige kennisoverdracht over KOH te realiseren. Naast het brede publiek richtten we ons hierbij specifiek op de landbouwsector, omdat deze ‘groene stroom van eigen bodem’ vooral in de landbouwsector grote potenties heeft: landbouwers beschikken immers reeds in grote mate over de nodige technische kennis en het materieel om een dergelijke teelt toe te passen. Bovendien combineren heel wat landbouwbedrijven de beschikbaarheid van grond waarop deze teelt eventueel kan toegepast worden, met een vaak bijzonder hoge vraag naar energie. De steeds stijgende energiefactuur zorgt ervoor dat ook in de landbouwsector constant gezocht wordt naar alternatieven voor fossiele brandstoffen. KOH kunnen zo een alternatief vormen. Door het beperkt aantal tussenstappen die nodig zijn om tot het eindproduct te komen, (in tegenstelling tot bv. koolzaad), scoren deze teelten bovendien bijzonder hoog qua energie-efficiëntie.

Het evenement werd officieel geopend door Vlaams Minister-President Letermé, die van de gelegenheid gebruik maakte om even mee te rijden op de 'biomassaverhakselaar'. Deze machine was speciaal voor deze demonstratie beschikbaar gesteld door de firma Vanderhaeghe, invoerder van landbouwmachines, in samenwerking met Claas-Jaguar Duitsland. Het is overigens de eerste maal dat deze technologie, die hiervoor speciaal ontwikkeld werd, in Vlaanderen aan het werk te zien was. Een dergelijk biomassaverhakselaar is in staat het hout te oogsten en het direct te verhakselen.

Er was dan ook massale belangstelling van pers en geïnteresseerden uit de landbouw-, natuur- en milieusector. Een uitgebreider artikel over de potenties van en obstakels voor KOH in Vlaanderen vindt u in het volgende nummer van de Bosrevue.

Producent van bos - en haagplantsoen Inheems en autochtoon plantgoed

**BOOMKWEKERIJEN SYLVA
'T HAND 10
9950 WAARSCHOOT
TEL: 09 376 75 75 - FAX: 09 377 37 37**

**Email: info@sylva.be
www.sylva.be**

De boomhut

Ode aan de lente

Mensen, mensen kom eens horen
De lente is geboren!

Voorjaar in het land
Wat is dat toch plezant!

Hoor de vogels fluiten
Ze genieten van de zon daarbuiten

Razendsnel gaan ze takjes halen
Als ze nu maar niet verdwalen

Kijk naar die kleine bonte koe
Ze roept luid en vrolijk; "Boe!"

Bomen krijgen weer een kruin
Weg met al dat geel en bruin

Vele kindjes lopen
Bloemknoppen springen open

En de zon strooit met haar grote mond
Duizend stralen in het rond

Bert Masscheleyn, Kinderpoëzieavond 2005

Geuren in het lentebos

Veel van onze bossen zijn ongetwijfeld het mooist in de lente.
Dit is trouwens ook het seizoen wanneer er ontelbare geuren uit
het bos komen!

Je kunt deze lekkere geuren op je hoofdkussen of in je klerkast
leggen.

Hoe doe je dit? Laat geurige bloemblaadjes of planten
(bijvoorbeeld boshyacint, meiklokjes, rozen, kamperfoelie,
lindebloesems, lavendel, munt, citroenmelisse, rozemarijn, ...)
samen met stukjes sinaasappel- en citroenschil drogen. Naai
van een lapje fijne stof een zakje en vul het met de gedroogde
bloemblaadjes of planten.

Je slaapkamer zal heerlijk ruiken en je zult slapen als een roosje!

Eerste Vlaamse FSC-groepscertificaat!

KATRIN GOYVAERTS

Op 16 november 2006, werd met succes het FSC-certificaat behaald voor het bosgebied Lage Kempen. In augustus 2005 sloten de stad Lommel, de gemeente Hechtel-Eksel en het Vlaamse Gewest een partnership voor duurzaam bosbeheer van ruim 3300 ha Limburgs bos. De drie partners engageerden zich tot de ontwikkeling van een gezamenlijke visievorming, een beheerplanning en -uitvoering volgens de criteria duurzaam bosbeheer, en een gezamenlijke FSC-certificering. Dit partnership werd nu bekroond met de spreekwoordelijke kers op de taart: het FSC-certificaat.

Het FSC-certificaat wordt beschouwd als een internationaal erkend bewijs van duurzaam bosbeheer. Het hout uit gecertificeerde bossen krijgt een FSC-label en is daardoor voor de consument herkenbaar als een grondstof die op verantwoorde wijze werd geproduceerd. Het certificaat werd uitgereikt door het Nederlandse certificerings-organisme Control Union Certifications, nadat zij voorbij zomer de bossen en het bosbeheer van het bosgebied Lage Kempen aan een nauwgezette inspectie hadden onderworpen. Het bosgebied Lage Kempen betreft hier het eerste Vlaamse groepsinitiatief tot het bekomen van een FSC-certificaat, waar we verdiend trots op kunnen zijn!

In Vlaanderen was de ervaring tot op heden beperkt tot de individuele certificering van enkele domeinbossen: Zoniënwood (ca. 2500 ha), Meerdaalwood (ca. 1400 ha), Heverleebos (ca. 600 ha) en het Egenhovenbos (ca. 50 ha). Het recente instrumentarium voor duurzaam bosbeheer (uitvoeringsbesluiten op het bosdecreet van eind 2003 en recente handleidingen voor opstellen van uitgebreide beheerplannen) biedt echter een goede basis voor de samenwerking tussen de Vlaamse overheid en openbare bouseigenaars voor een gezamenlijk initiatief gericht op certificering.

Het concept van groeps-certificering werd ontwikkeld om eigenaren van kleine bossen de

© Griet Buyse

© Griet Buyse

mogelijkheid te verschaffen hun bossen op een eenvoudige en goedkope manier te laten certificeren. Men stelde immers vast dat het voor kleine boseigenaren economisch niet haalbaar was hun bos te laten certificeren, en dat het hen ook aan de nodige begeleiding ontbrak. Het systeem van groeps-certificering biedt dus interessante mogelijkheden voor de Vlaanderen met een bosindex van 11% en met een gemiddelde bosoppervlakte per boseigenaar van ongeveer 1 ha.

In dit pilootproject is het Agentschap voor Natuur en Bos de certificaathouder en treedt op als groepsmanager. De groepsleden zijn de houtvester van de houtvesterij Hechtel (verantwoordelijk voor het bosbeheer in de domeinbossen in de regio Hechtel, werkzaam bij het Agentschap voor Natuur en Bos), de stad Lommel en de gemeente Hechtel-Eksel. De totale oppervlakte onder het piloot-groeps-certificeringsproject bedraagt momenteel 3466 ha.

Omwille van de potenties van het Bosgebied Lage Kempen en de integratie met het gezamenlijke beheerplanproces fungeert dit bosgebied als pilootproject. Dit is meteen ook een bruikbaar voorbeeldproject, het is de bedoeling het concept van groeps-certificering toe te passen voor gans Vlaanderen in de toekomst, ook naar privéboseigenaars toe.

Naast de certificering van het bosbeheer bestaat er ook de zogenaamde *chain-of-custody* certificering, de controle op de verwerkkingsketen van het hout. De *chain-of-custody* geeft de klant de garantie dat het hout dat hij koopt effectief uit een gecertificeerd bos afkomstig is. Alle bedrijven uit de houtkolom die willen mee instappen en dus gecertificeerde producten aankopen, verhandelen of verwerken en doorverkopen met een label, worden regelmatig gecontroleerd door een onafhankelijk certificeringsorganisme dat erkend is om die controle uit te voeren volgens de vereisten van het certificeringssysteem.

Bijzonder bij het pilootproject in de Lage Kempen te vermelden is dat een deel van het gecertificeerde FSC-hout lokaal verwerkt wordt zoals het FSC gecertificeerd plaatmateriaal bij de Genkse producent van OSB en spaanderplaten *Norbord*. Hierdoor wordt het louter ecologische aspect op meer dan een manier meer dan overstegen.

Een bewuste keuze voor hout uit duurzaam beheerde bossen draagt dus niet enkel bij aan het voortbestaan van onze boscossystemen, in Vlaanderen én in de rest van de wereld. Deze keuze is tevens een ondersteuning van het 'sociale weefsel' dat vaak onlosmakelijk verbonden is met het bos. En zo gaan eerbied voor mens, natuur, bos én economie wel degelijk hand in hand...

Tropisch Bos – Ver van je Bed?

EEN SEMINARIE VAN DE WERKGROEP TROPISCH BOS

BERT DE SOMVIELE

Op donderdag 29 maart organiseerde de werkgroep Tropisch Bos, in samenwerking met de internationale studentenorganisatie IAAS Gent een seminarie, onder de titel “Tropisch Bos – Ver van je Bed?”. Met dit seminarie wilden we een aantal thema’s die bijna dagdagelijks de actualiteit halen, even onder de loep houden, en de soms niet altijd voor de hand liggende link met het tropisch bos leggen. Het tropisch bos is immers veel dichterbij ons eigen bed dan we wel zouden denken. Het resultaat was een goed gevulde zaal, een zalig soepje in de pauze, en enkele zeer interessante sprekers, wat zeker een korte impressie in de Boskrant verdient.

Sinds de film **An Inconvenient Truth** heel Vlaanderen een geweten schopte, is het broeikaseffect niet meer van onze schermen weg te branden. In de strijd tegen het broeikaseffect wordt meestal, en terecht overigens, de nadruk gelegd op de enorme uitstoot van broeikasgassen die de geïndustrialiseerde landen door industrie, verwarming en verkeer veroorzaken, en de noodzaak om hier in het rijke westen onze verslaving aan energie in te perken. Minder bekend is echter dat ook de gigantische ontbossingen in de tropen, nog steeds jaarlijks goed voor een oppervlakte van drie à vier maal België, een enorme bijdrage leveren aan de opwarming van onze aarde, afhankelijk van de bronnen zo een 15 à 20% van de totale broeikasgasuitstoot. Dieter Cuypers van de vzw Groenhart lichtte toe hoe

herbebossingen en het verder vermijden van tropische ontbossing kunnen meehelpen in de strijd tegen het broeikaseffect, en hoe daar binnen het Kyoto-protocol, maar ook nadat dit akkoord in 2012 eindigt, financiële mechanismen kunnen voor in het leven geroepen worden.

Een tweede presentatie betrof FSC, het meest gereputeerde duurzaamheidscertificaat voor hout. Vlaanderen is een belangrijke draaischijf in de internationale houthandel, en een groot deel van dat hout is afkomstig uit de tropen. Olivier De Smet werkt al een aantal jaren in Congo Brazzaville voor de firma CIB, waar hij van nabij het hele streven naar duurzaam bosbeheer heeft opgevolgd, een proces dat vorig jaar resulteerde in de FSC-certificering van een eerste concessie van maar liefst 296 000 hectare (tweemaal de totale bosoppervlakte in Vlaanderen!). Hij legde aan de toehoorders uit hoe dit praktisch in zijn werk gegaan is. En dat het heel wat voeten in de aarde heeft vooraleer een FSC-gecertificeerde Afrikaanse plank hout in de handel ligt, werd al snel duidelijk. Een duizelingwekkend grote oppervlakte bos die in detail moest geïnventariseerd en gekarteerd worden, een strikt faunabeheer, respect voor de gebruiksrechten van de lokale gemeenschappen, voorzieningen voor onderwijs en gezondheidszorg, bescherming van ecologisch waardevolle of gevoelige zones, ’t is maar een greep uit het omvangrijke takenpakket waaraan moest voldaan worden.

Tenslotte was het de beurt aan de mensen van Catapa, een jonge ngo die actief is op vlak van mijnbouw in de tropen. Daan Janssens schetste kort de problematiek die deze *booming business* maar al te vaak met zich meebrengt, waarna Griet Verstraeten dieper inging op de desastreuze consequenties van grootschalige en niet-duurzame mijnbouwprojecten voor bos en natuur. Nadien was het woord aan Nicanor Alvarado, een Peruaanse boerenleider die op uitnodiging van Catapa in Europa is. Hij vertelde zeer gepassioneerd het harde verhaal van de illegale activiteiten van de mijnbouwfirma Minera Majaz (Monterrico Metals) in zijn thuisregio, en hoe het voortbestaan van de lokale gemeenschappen er ernstig onder druk door komt te staan. Monterrico Metals is een Brits mijnbouwbedrijf dat in Rio Blanco, Noord-Peru, op punt staat een grote koper/molybdeen reserve te exploiteren. Eens in volle exploitatie, heeft Rio Blanco het potentieel om de op één na grootste kopermijn van Peru te worden na haar geplande startdatum in 2011. Bij de voorbereiding van deze exploitatie wordt een loopje genomen met de Peruaanse en internationale wetgeving. Duizenden Peruaanse boeren, milieu- en mensenrechtenorganisaties verzetten zich dan ook hevig tegen de Rio Blanco kopermijn. Mijnactiviteiten zullen de rivieren vervuilen, en de landbouwactiviteiten aantasten waarvan de boeren afhankelijk zijn voor hun dagelijks overleven. Bovendien is het mijnbouwproject gelegen in het Hoge Amazonegebied, vlakbij een natuurreservaat, waardoor unieke diersoorten zoals de bergtapir en de brilbeer met uitsterven worden bedreigd. (Het is overigens zo dat zowel de Vlaamse als de federale Belgische overheid sinds enige tijd in het behoud van de natuur in deze regio investeren.) De

lokale bevolking vraagt Monterrico Metals alle activiteiten in de regio stop te zetten en eist dat de Peruaanse regering de concessie intrekt en de zone uitroept tot 'rode' zone waar mijnbouwactiviteiten niet zijn toegelaten. Een verhaal waarin de Peruaanse overheid verre van haar verantwoordelijkheid lijkt te nemen, en het conflict vaak met geweld beslecht wordt, ten nadele van de lokale bevolking. Ondanks alle tegenkantingen blijft deze strijd voor het respect voor haar fundamentele rechten.

De presentaties van dit seminarie kan je terugvinden door op www.vbv.be door te klikken naar de werkgroep tropisch bos. Ook op de websites www.groenhart.be, www.cibpokola.com en www.catapa.be vind je meer informatie.

Houd je agenda in elk geval ook al vrij voor de volgende afspraak van onze werkgroep Tropisch Bos: de sponsor-tocht in Kluisbergen komende **zondag 20 mei**. Heerlijk wandelen in de prachtige Vlaamse Ardennen, ten bate van een herbebossingsproject in Ethiopië!

Verslag Algemene Vergadering VBV

P enningmeester Patrick Huvenne opende de Algemene Vergadering van VBV in De Markten (Brussel) voor een kleine 40 aanwezigen. Tijdens het eerste deel volgde een korte voorstelling van het financiële verslag uit 2006. VBV heeft opnieuw een goed, stabiel jaar achter de rug. VBV is op het ledenvlak langzaam aan bezig aan een groeiscenario. We konden 2006 afsluiten met een beperkt positief resultaat. Uit de voorgelegde begroting 2007 blijkt dat VBV de uitdaging voor verdere ledengroei aangaat, en dat ook het personeelsbestand voor dit jaar blijft behouden (en mogelijks wordt uitgebreid). Langzaam maar zeker verder bouwen op een gezonde financiële basis is het devies. De balans 2006 en begroting 2007 worden unaniem door de Algemene Vergadering goedgekeurd.

Na de pauze en een lekker koud buffet lieten verschillende sprekers hun licht schijnen over hun perceptie van VBV. Elke keek vanuit zijn/haar achtergrond naar de werking van VBV. We spraken vijf enthousiaste mensen aan, en speelden hun 4 vragen toe over VBV. Net als jullie waren wij heel benieuwd naar hun antwoorden. En we eindigen met de uitsmijter van de “wensdromen”. Een korte impressie van wat een bosgids, een bosactiegroep, een boscigenaar, een tropisch bosliefhebber en een vertegenwoordiger van het (bos)gezin van VBV denkt.

VBV wordt gezien als een betrouwbare partner in de strijd voor behoud en uitbreiding van onze bossen, en voor alle organisaties die aan hetzelfde zeel trekken. We kennen als bosorganisatie onze gelijke niet in binnen- en buiten-

land. We krijgen langzaam aan onze bekendheid opgebouwd. Publicaties als De Bosrevue en Boskrant vinden hun weg naar onze bezoekers en leden. En overal waar ze komen, stelen onze “Levende Bomen” de show.

Maar er liggen voor VBV nog zoveel uitdagingen te wachten. Het kan geen kwaad te stellen dat er nog veel werk op de plank ligt. Voor sommigen zouden we wat meer uit onze kantoren mogen komen: tonen hoe het acht moet met duurzaam bosbeheer op het terrein. Soms kleeft het etiket van ‘denkers’ teveel op onze naam. We moeten ook tonen dat we dingen daadwerkelijk in de praktijk kunnen omzetten. Laten we honderden enthousiaste bosbeheerders maar eens tonen hoe VBV het duurzaam bosbeheer omzet van theorie naar praktijk.

We hebben naar vele doelgroepen nog heel wat groeimarge. Samen met onder meer de bosgidsen timmeren we aan de weg omdat we onze bosboodschap naar een groter publiek zouden kunnen uitdragen. En met de Gezinsbond hebben we afgelopen jaar een mooie prille relatie opgestart die we ook in de toekomst willen uitbouwen. VBV werkt met verschillende organisaties binnen én buiten de natuur- en milieusector aan een groter maatschappelijk draagvlak voor bos.

VBV heeft een jong imago en dat werkt zowel positief als negatief voor de organisatie. We zetten bij jongeren bewustwordingsprocessen in gang. We laten hun via de week van het bos nadenken over het belang van bossen. De speelbossen zijn ons handelsmerk naar de jeugd toe. VBV is ludiek in zijn aanpak in het

aankaarten van problemen en wekt zo sympathie. Toch moeten we opletten dat ook de volwassenen, en de oudere generatie zich in onze vereniging en werking kan blijven terugvinden. Ziehier de paradox dames en heren. Op één paragraaf tijd van denkers naar ludieke jongerenorganisatie.

Het toont volgens het panel allen maar aan hoe flexibel VBV is en op hoeveel terreinen we actief zijn. Dat maakt communicatie naar onze leden en partners niet altijd makkelijk. We zijn met zoveel tegelijkertijd bezig! We gaan actieve partnerships aan en schuwen onze verantwoordelijkheden niet. Bovendien hebben we afgelopen jaren als kleine organisatie onze credibiliteit grondig opgebouwd: “samen zijn we sterk”. VBV is in staat geweest in te spelen aan de wisselende maatschappelijke contexten doorheen de voorbije decennia. Ondanks een verbeterde boswetgeving en een grote draagvlak zijn onze doelstelling nog steeds brandend actueel.

DE BOSEREPRIJS

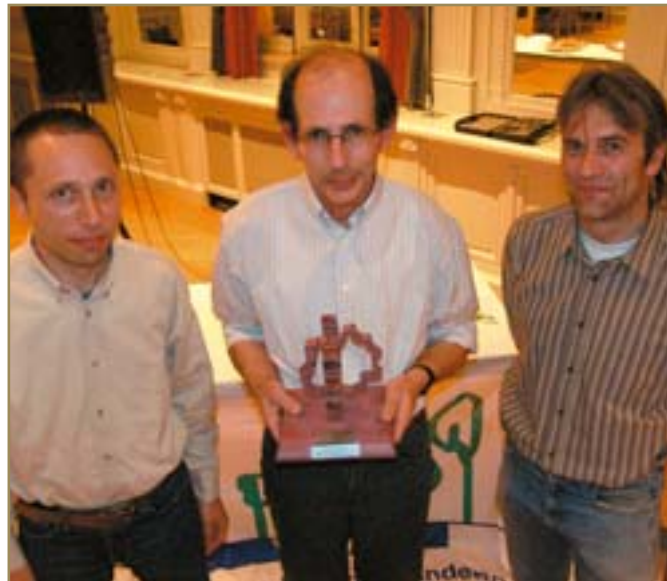
Traditioneel reikt VBV tijdens de Algemene Vergadering de Bosereprijs uit aan een persoon en/of organisatie die zich afgelopen jaar verdienstelijk maakte voor het bos. De Bosereprijs 2006 gaat naar Kris Dutry, redacteur bij de Gezinsbond. Al jaren maakt Kris Dutry in zijn functie als redacteur ruimte voor het bos in het tijdschrift van de Gezinsbond. Voor VBV is hij een ambassadeur voor het bos die schrijft met passie en voor een belangrijke doelgroep (+/- 300 000 ex.).

Zijn passie voor bos en natuur was er al van jongsaf aan, het belang voor bomen en groen, het algemene belang voor bos. Waarom die zo belangrijk voor hem zijn heeft te maken

met de strijd tegen de oprukkende verstedelijking. Steden creëren een gevoel van het artificiële leven, terwijl de mens op zoek is naar échte rust en stilte. Een verlangen dat in veel mensen, zoniet in elke mens leeft. Men vindt zichzelf terug in de natuur. En natuurlijk is de spiritualiteit een onvermijdelijke bron van het zoeken naar een diepere dimensie. Een tegenpool tegen de vervlakking in onze wereld. Bos is het toppunt van wat de natuur te bieden heeft.

Gelukkig hebben kinderen nu bosklassen en speelbossen... de jeugd heeft de toekomst in handen. Bossen hebben heel veel functies (materieel, sociaal, spiritueel, ...) en zullen ook komende jaren ihkv. klimaat in de aandacht staan. Al die aspecten probeert Kris Dutry in zijn artikels naar voor te laten komen. En *en plus* is er regelmatig de insteek naar het Zuiden, ook daar werkt men bos en duurzaamheid.

Ook namens de Boskrantredactie een proficiat aan Kris Dutry!

Baas in eigen Bos

Er wordt wel eens gezegd dat je je beste vrienden leert kennen op de basisschool. Met de ene vriend kun je goed praten, met de ander doe je alleen maar leuke dingen. En dan heb je nog die bijzondere kameraad. Die vriend die je altijd aan het lachen maakt, maar je van tijd tot tijd ook behoorlijk voor het blok kan zetten, maar je kunt niet met of zonder elkaar! Net dat is het thema van de **Baas in eigen Bos**, de eerste productie van Sony Pictures Animation. De film laat het knotsgekke avontuur zien van twee goede vrienden en de messcherpe animaties zorgen er voor dat je helemaal opgaat in het verhaal. De grappige, wilde avontuurscènes van Boog en Elliot houden de animatiefilm voor zowel kinderen als volwassen spannend tot de laatste minuut. Na afloop bel je spontaan die ene vriend weer op... om eens opnieuw af te spreken en samen leuke dingen te doen.

In het rustige stadje Timberline leidt Boog, een tamme grizzlybeer, een idyllisch bestaan. Overdag is hij de ster van een natuurshow en 's avonds

vindt hij geborgenheid in de garage van parkwachter Beth die hem heeft grootgebracht. Als de paranoïde jager Shaw de stad binnenrijdt met Elliot op zijn motorkap gebonden, aarzelt Boog om tussen beide te komen. Maar tegen beter weten in bevrijdt hij Elliot. Die wil daarna Boog op zijn beurt "bevrijden" uit de garage. De situatie loopt uit de hand en het tweetal wordt ergens diep in het bos gedumpt, net voor het begin van het jachtseizoen! Uiteindelijk zullen ze met de hulp van de andere bosbewoners de jagers voorgoed verjagen, zodat de rust kan terugkeren in het bos.

De originele Engelse versie is met de stemmen van o.a. Martin Lawrence, Ashton Kutcher, Debra Messing en Gary Sinise! In de Vlaamse versie hoor je onder meer de stemmen van Wouter Deprez, Saartje Vandendriessche, Hubert Damen en Veronique De Cock.

De DVD is te koop in de winkels sinds eind februari 2007. Je vindt er een aantal extra's op zoals fotoboeken, niet gebruikte scènes, een bosversie van Rad van Fortuin,

Voor wie door de bomen het bos niet meer ziet bij verzekeren, lenen of beleggen.

Kantoren: Meerhem 149 a – 9000 Gent | Potegemstraat 17/5 – 8790 Waregem
Desselgemsestraat 18/001 – 8710 Ooigem | Meulebekerstraat 6 – 8740 Pittem
Tel. 056/66 63 49 – Fax 056/66 30 92 – patrick@coverbel.be – www.coverbel.be

Coverbel is onafhankelijk verzekeringsmakelaar & gemandateerd agent bij Eural Spaarbank. CBFA: 47273

Programma

Film in het Bos 2007

Eind augustus, bij valavond, kijken naar een kindvriendelijke film, temidden het bos. Reserveer nu al een plaatsje in je agenda voor onze volgende Film in het Bos-tournee, in samenwerking met de Gezinsbond.

- ▶ Vrijdag 24 augustus in Zoerselbos (Zoersel):
Ice Age 2
- ▶ Zaterdag 25 augustus in Nationaal Park Hoge Kempen (Genk):
Over the Hedge
- ▶ Dinsdag 28 augustus in Buggenhoutbos (Buggenhout):
Ice Age 2
- ▶ Woensdag 29 augustus in Calmeynbos (De Panne):
Over the Hedge
- ▶ Vrijdag 31 augustus in het Zoniënwoud (Hoeilaart):
Waterschapsheuvel

ALLE DETAILINFO IN DE VOLGENDE BOSKRANT

VBV-kalender mei-juli

MEI

- ▶ Zondag 6 mei: Het bos bont en blauw (Hallerbos) in Dworp, ism. bosgids Piet Onnockx
Afspraak om 14u aan de parking van het voetbalveld FC Dworp (Rilroheidestraat)
- ▶ Zondag 20 mei: Eetbaar bos (Park Tournay-Solvay) in Watermaal-Bosvoorde, ism. bosgids Tine Vanfraechem
Afspraak om 14u
- ▶ Zondag 20 mei: VBV-sponsorwandeltocht in Kluisbergen ten voordele van een herbebossingsproject in Ethiopië

JUNI

- ▶ Zondag 3 juni: Averbode bos en hei (Merodebossen) in Averbode, ism. bosgids Kris Dries
Afspraak om 14u op de parking van de drukkerij (Herseltesesteeweg)

JULI

- ▶ Zondag 1 juli: Bossen zijn niet alleen bomen! (In de Brand) in Hechtel, ism. Robert Spelmans
Afspraak om 14u aan het infobord 'De Brand' (Kamertstraat)